ROMÂNIA PENTRU HRISTOS

Romania for Christ

Octombrie 2018 - Decembrie 2018

Buletin de informare, încurajare la misiune și sprijin pastoral
P.O. Box 2329, Pleasant Hill, California 94523

La al 106-lea congres al Asociației Baptiste Române din Statele Unite și Canada,
Atlanta 1-2 Septembrie 2018

Se Apropie Toamna

Cu toate că am mai amintit de toamnă, vreau acum să prezint aspectul ei văzut de mai aproape. Vorbind despre albine venirea toamnei este cel mai important eveniment din viața lor. Fie că au adunat mult sau puțin, toamna sosește la vremea ei.

Raidurile încetează, de acum totul se petrece în interiorul unui nucleu care va intra în iarnă.

În centru, regina e sursa vieții. În jurul ei e o generație care încă n-a văzut lumea de afară, și altele mai tari care mai pot să lucreze. În urmă sunt cele obosite, cu aripile zdrențuite, cu răni vindecate, din confruntările cu lumea de afară. Toamna e ca o nucă, e o coaja verde exterioară, care la vremea potrivită se deschide și arată conținutul noii vieți. Trecerea lor dintr-un an în altul este o miniatură a trecerii noastre în noua lume.

Cine suntem noi?

Iov ne vede ca o scânteie care se naște ca să zboare (Iov 5:7). Solomon ne vede ca o lumină a lui Dumnezeu care poate merge în sus sau poate merge în jos (Proverbe 20:27). Apostolul Petru ne vede ca o sămânță nemuritoare (1 Petru 1:23).

Dumnezeu ne vede în dragostea Lui prin prețul pe care L-a plătit Fiul Lui pentru noi (Ioan 3:16, „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viaţa veşnică"). Pentru mine personal a sosit toamna vieții.

Iacob, în toamna lui târzie, își binecuvintează copiii. *Iosif a răspuns tatălui său: „Sunt fiii mei pe care mi i-a dat Dumnezeu aici." Israel a zis: „Apropie-i, te rog, de mine, ca să-i binecuvântez"* (Geneza 48:9). Tainic Iosif vrea ca și oasele lui să ajungă în Canaan.

Pavel stă o clipă între două lumi, în toamna de aici și primăvara de dincolo. *„Căci, pentru mine, a trăi este Hristos şi a muri este un câştig"* (Filipeni 1:21)

Mai devreme sau mai târziu toamana vieții noastre sosește și nimeni nu știe dacă va fi timpurie sau târzie.

Sufletul nostru prin Duhul Sfânt așteaptă cu multă răbdare o nouă primăvară. Inima începe în mod neînțeles trăirea în ritmul unei noi lumi. Conștiința caută ca orice pată să fie adusă la poala crucii, la sângele care curățește orice păcat, nu simbolic, nu imaginar ci incontestabil adevărat. Dacă crezi acest adevăr care e viu și lucrător rezervă-ți un timp singuratic, oprindu-te din iureșul vieții moderne, și lasă ca inima, sufletul și coștiința să-ți vorbească de rolul tău în „primăvara" următoare. Și dacă simți o pace mai mare decât cultura și priceperea ta, credința este cadoul tău și al meu în lumea aceasta și prin El beneficiem de dragostea pe care nu ne-o putem explica: El este dragoste. Suntem și noi? Nu toate albinele vor vedea primăvara, doar cele ce au hrană suficientă în hambar. Nu toate fecioarele s-au pregătit suficient pentru nunta Mirelui, trist dar adevărat. La sunetul trâmbiței s-au separat.
Maranata!

Cu toată dragostea,

Stuparul

ROMÂNIA PENTRU HRISTOS
P.O. Box 2329, Pleasant Hill, California 94523
„Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Său!" (Luca 10:2)

Vrednici Slujitori

II Corinteni 6:3-10
„Suntem niște vrednici slujitori”.

Aproape în toate epistolele sale, apostolul Pavel se numește pe sine „rob al lui Isus Hristos”, adică sclav sau slujitor. El nu avea un rang ierarhic. El nu e șef, nu e conducător, nu e președinte, ci slujitor. El nu spune: „Ar trebui să fim”, nu folosește optativul. Nu spune: „Ar trebui să fim”. Nu folosește imperativul, ci simplu „suntem”. Verbul e pus în forma afirmativă la prezent. Să trăiesc adevărul acesta zi de zi. Mă doare sufletul când văd pe unii că se consideră șefi, stăpâni în biserica lui Hristos Domnul. E o goană după ranguri, după titluri, chiar în sânul bisericii. Eu mă bucur că Domnul m-a învrednicit să-I fiu slujitor. E un mare har, căci sunt slujitorul Celui mai bogat, mai puternic și mai iubitor Stăpân.

Apostolul Pavel arată **ce fel de slujitori erau ei, vrednici**: „Niște vrednici slujitori”. Unii slujitori sunt mofturoși, fac ce numai lor le place. Alții sunt leneși, le place să doarmă mult, să trândăvească. Alții sunt gata să cânte, dar nu să lucreze, secerișul însă are nevoie de lucrători harnici. Vai, câtă nepăsare e la atâția ce își zic că îl slujesc pe Domnul ! Săptămâni și luni de zile ei nu fac nimic. Ei nu adună, ci risipesc vremea. Atât ! Nu, nu vreau să mă aseamăn cu ei. Stăpânul meu are nevoie de vrednici slujitori, de slujitori care să facă și din noapte zi, lucrând pentru El. Căci

Fratele Pitt Popovici încadrat de Constantin Cristea și Pavel Ploscariu la serbarea de centenar a vârstei fratelui Pitt în cadrul congresului din Atlanta la 1 septembrie 2018.

numai așa la urmă vor auzi cuvintele: „Bine, rob bun și credincios !”

Vrednicia se demonstrează, nu se trâmbițează: „arătăm că suntem niște vrednici slujitori.” Slujirea se vede cu ochii, nu se aude cu urechile. Fără tobe, vrednicia se arată, alții o văd. Ea nu poate rămâne ascunsă. Prin felul nostru de a-L sluji, de a-L asculta zi de zi, nu numai Duminica, noi arătăm că suntem vrednici slujitori ai Dumnezeului Preaînalt. Pot alții să vadă o hărnicie ca a lui Pavel în viața mea?

Vrednicia trebuie să fie „în toate privințele”. Nu numai într-o privință care-mi place mie. Atât în lucrurile ușoare cât și în cele grele, pe vreme frumoasă cât și pe vreme furtunoasă, vrednicia mea ca slujitor trebuie să se arate. De fapt, ea strălucește mai mult pe vreme întunecoasă. Atunci când alții se tem să mai lucreze, când unii se ascund, se pun la adăpost, slujitorul vrednic stă, înfruntă toate piedicile. „Cine se uită după vânt, nu va semăna, și cine se uită după nori nu va secera” - spune Solomon.

Doamne, un așa vrednic slujitor în toate privințele ajută-mă să fiu în fiecare zi !

Pitt Popovici

La 1 septembrie a.c. la Atlanta, în cadrul sărbătoririi vârstei de 100 de ani împliniți de fratele Pitt Popovici, frații Costel Cristea și Pavel Ploscariu i-au înmânat o placă de recunoștință în numele misiunii „România pentru Hristos” pentru lucrarea și funcția de președinte al ei de la fondare în 1990 și până astăzi.

Ce-ai de gând să faci cu toate
Lucrurile ce le strângi?
Când dispar poate la noapte,
Sau un hoț le fură poate,
Și sărac atunci ajungi?

Dumnezeu mereu te cheamă,
Dar tu nu ești vigilent,
Și nici n-ai băgat de seamă,
Că-ai primit o telegramă:
„Pregătește-te urgent!”

Frate drag, te-ai gândit bine,
Unde îți aduni comori?
Care bancă ți le ține,
Garantate pentru tine
Chiar după ce ai să mori?

Avuția cea mai bună
E păstrată-n veșnicii.
Ea în Ceruri se adună,
Când cu Domnul împreună,
Partener aici vei fi! (v)

...Și urmați-le credința!

Evrei 13:7

Abia s-au stins luminile de la lucrările celei de-a 106-lea Convenții a Bisericilor Române Baptiste din SUA și Canada, Convenție care a oferit oportunități multiple de organizare pentru viitor, oportunități de părtășie cu mulțimea fraților de pretutindeni și nu în ultimul rând oportunitatea de a mulțumii lui Dumnezeu pentru felul minunat în care El a folosit pe fratele Pitt Popovici de-a lungul anilor, în lucrarea de răspândire a Evangheliei.

Noi toți cei prezenți ne-am bucurat să-l vedem pe fratele Pitt încă activ chiar dacă-l despărțeau doar câteva zile de venerabila vârsta de 100 de ani.

Fratele Valentin Popovici, a fost cel care a prezentat în chip minunat anumite detalii din viața fratelui Pitt, într-un fel în care noi ceilalți am putut să vedem și mai bine, felul în care Dumnezeu a lucrat și l-a făcut o binecuvântare pentru cei mai mulți dintre noi.

Intenția mea este ca în puține cuvinte să împărtășesc cu dumneavoastră felul în care Dumnezeu l-a folosit pe fratele Pitt, pentru răspândirea Evangheliei prin Societatea Misionară „Romania for Christ".

Îmi amintesc și astăzi cu deosebită bucurie, felul în care fratele Pitt a acceptat fără ezitare să fie președinte al acestei societați misionare în Septembrie 1990, doar la cateva luni de la înființarea acesteia. Am înțeles atunci, am înțeles de-a lungul anilor și înțeleg astăzi mai mult decât oricând, că Dumnezeu a rânduit lucrul acesta și El a binecuvântat lucrarea misionară din România prin implicarea fratelui Pit în această lucrare.

In foarte scurt timp, „Romania for Christ" s-a extins în toată România și uitându-mă în urmă, se pot vedea cel puțin trei lucruri majore în care Dumnezeu a folosit pe fratele Pitt de-a lungul anilor:

I. Prin implicare personală și directă

Dumnezeu nu „dispreţuieşte ziua începuturilor slabe" (Zah. 4:10a) și lucrul acesta s-a dovedit cu prisosință și de această dată, dacă ne uităm la felul în care El a binecuvântat această lucrare.

Pentru o înțelegere deplina a felului de organizare este absolut necesar de subliniat două amănunte importante:

☐ RFC este o organizație misionară non-profit: Este demn de remarcat faptul că Societatea Misionară „Romania for Christ" este o organizație non-profit la nivel federal, astfel încât toate dărniciile au fost și sunt „tax deductible".

☐ RFC este o organizație misionară voluntară: *Romania for Christ* nu a avut, nu are și nu va avea nici-o poziție plătită, întreaga lucrare a fraților din conducerea acestei organizații este în totalitate voluntară, astfel că donațiile cu destinație sunt folosite în mod integral pentru scopul misionar.

☐ Cheltuielile Societății Misionare sunt ținute la un nivel minim și sunt doar cele privitoare la Buletinul RFC care este produs trimestrial și a cărui tipărire și expediere se acoperă din fondul general.

Întrucât resursele financiare erau limitate, a fost nevoie să le folosim cu deosebită atenție pentru ca să acopere cât mai multe nevoi din câmpul de misiune, accentul fiind pus pe susținerea de lucrători și pe plantarea de noi biserici.

Dumnezeu a binecuvântat lucrarea missionară prin RFC după venirea fratelui Pitt, astfel că, an după an

numărul lucrătorilor cu Evanghelia a crescut și în câțiva ani s-a ajuns la susținerea de lucrători în toate cele 10 cercuri misionare.

Prin înțelegerea pe care am primit-o din partea lui Dumnezeu, lucrarea misionară din România a fost organizată în Cercuri Misionare, pe zone, și am căutat să populăm aceste cercuri misionare cu lucrători care să lucreze cu Evanghelia în zonele în care era cea mai mare nevoie.

De asemenea am așezat în fiecare zonă un frate lucrător care să fie responsabil de Cerc Misionar, astfel încât să se poată urmări cu atenție acoperirea nevoilor și nu în ultimul rând, progresul și înaintarea lucrării în zona respectivă, prin rapoartele trimestriale ale misionarilor susținuți prin RFC.

E necesar de subliniat că înainte de criza economică din 2007 se ajunsese la mai mult de 160 de lucrători susținuți în cele 10 cercuri misionare în care era împărțită România în vremea aceea, unii dintre aceștia slujind în mai multe localități cu Evanghelia.

Desigur că numărul a fost afectat de criza economică, criză care s-a resimțit puternic și în dărnicia celor ce susțineau lucrarea misionară.

In toți acești ani, fratele Pitt s-a arătat neobosit în felul în care s-a implicat în această lucrare atât în acoperirea nevoilor de susținere cât și în descoperirea de noi localități în care trebuia să ajungă Cuvântul, precum și de găsirea, implicarea în lucrare a unor frați lucrători care să acopere nevoile în zonele respective.

Astăzi putem să împărtășim cu dumneavoastră bucuria de a fi implicați tot în 10 cercuri misionare unde prin Harul lui Dumnezeu lucrarea misionară este susținută cu mai mult de $40,000 în fiecare trimestru.

- ❖ Cercul Misionar Banat
- ❖ Cercul Misionar Dobrogea
- ❖ Cercul Misionar Maramureș
- ❖ Cercul Misionar Moldova
- ❖ Cercul Misionar Moldova de dincolo de Prut
- ❖ Cercul Misionar Muntenia
- ❖ Cercul Misionar Oltenia Nord
- ❖ Cercul Misionar Oltenia Centru
- ❖ Cercul Misionar Oltenia Sud
- ❖ Cercul Misionar Transilvania

Felul minunat în care Dumnezeu ne-a descoperit pas cu pas cum să decurgă lucrarea de răspândire a Evangheliei prin RFC în țara de unde venim este în totalitate meritul și gloria Lui.

Implicarea fratelui Pitt în această lucrare a avut o mare însemnătate în ceea ce privește dezvoltarea și progresul lucrărării și încă odată îi mulțumim lui Dumnezeu pentru el și îi mulțumim și fratelui Pitt pentru că s-a lăsat la dispoziția lui Dumnezeu și pentru această lucrare alături de altele în care era deja implicat.

Mesajul lui Dumnezeu pentru noi pentru toți în ceea ce privește implicarea: „...uitaţi-vă cu băgare de seamă ..., şi urmaţi-le credinţa! (Evrei 13:7)

II. Prin exemplul personal în dărnicie

Așa cum am spus și la Convenția din Atlanta, fratele Pitt a fost și este folosit de Dumnezeu ca un exemplu pentru noi toți în dărnicia dânsului la *Romania for Christ* pentru susținerea lucrării misionare din Romania.

El nu a cheltuit banii altora ci a dăruit de mai multe ori, cu mână largă, sume mari pentru cauza Evangheliei.

După ce s-a mutat la Atlanta, ne-a vizitat Biserica din San Francisco Bay Area și cu această ocazie a dăruit împreună cu sora Tenzi o sumă uriașă pentru *Romania for Christ*, sumă care nu am libertatea să o menționez, dar care în deplină înțelegere cu familia mare a dăruit-o cu dragă inimă pentru Domnul.

Dărnicia aceasta a fost o mare binecuvantare pentru lucrarea lui Dumnezeu întrucât după dorința

fratelui Pitt a fost investită și a adus venituri considerabile care au fost folosite chiar în vremea crizei care a urmat după anul 2008.

Domnul a pus pe inima fratelui Pitt și a dăruit de mai multe ori, sume mari pentru *Radio Vocea Evangheliei*, pentru răspândirea de Biblii în școlile din România și pentru cumpărarea de Noi Testamente care să fie distribuite în toate cercurile misionare.

În trimestrul al doilea al acestui an, dânsul a dăruit cu ultimile puteri dar cu o bucurie rar întâlnită, suma de $2000 pentru *„Radio Galaxy”* care transmite mesajul Evangheliei în zona la sud de Carpați.

Mesajul lui Dumnezeu pentru noi pentru toți în ceea ce privește dărnicia: „...uitaţi-vă cu băgare de seamă ..., şi urmaţi-le credinţa! (Evrei 13:7)

III. Prin cultivarea spiritului misionar

Slăvim pe Dumnezeu pentru multe lucruri savârșite prin viața fratelui Pitt și nu în ultimul rând, pentru cultivarea spiritului misionar pe care la întipărit în viața multora.

Biserica în care încă lucrează împreună cu fr. Matei Istudor este un exemplu și în felul în care s-a implicat în lucrarea misionară, astfel încât cuprinde grupul de tineri, grupele de scoală duminicală împreună cu biserica, la susținerea unui număr de cinci lucrători în România, cu sume considerabile.

Nu puțini sunt cei ce au fost adăugați pe lista celor ce susțin lucrarea lui Dumnezeu prin *Romania for Christ*, datorită îndemnului și influenței înalte pe care Duhul lui Dumnezeu a lucrat-o prin fr. Pitt.

Aș vrea să relatez un caz aparte care poate să fie un exemplu pentru mulți care ar vrea să susțină lucrare de răspândire a Evangheliei pe termen lung și poate se gândesc dacă este posibil lucrul acesta.

Cu mai mult de doisprezece ani în urmă o familie din Florida la îndemnul fratelui Pitt, a depus la casieria Societății Misionare o sumă mare, care să acopere pentru cinci ani de zile după plecarea lor în veșnicie, cheltuielile de susținere a unui misionar într-o localitate de lângă Arad.

Motivarea lor a fost aceasta: „Copiii noștri încă nu înțeleg importanța susținerii unui lucrător în satul de unde am plecat, și noi vrem să continue lucrarea acolo, cel puțin pentru cinci ani după plecarea noastră în veșnicie”

Ultima care a plecat a fost sora. Cu mai bine de opt ani în urmă, sora m-a sunat și mi-a spus că e timpul să începem să folosim banii din fondul respectiv, întrucât clipa plecării ei este aproape, și la două luni după această convorbire, sora a plecat la Domnul.

Sora a dorit ca lucrarea să fie susținută pentru cinci ani dar Dumnezeu a pus pe inima noastră să continuăm susținerea atât de mult cât va fi posibil și iată că sunt mai bine de opt ani de atunci și lucrarea este susținută în acel sat de lângă Arad.

Mesajul lui Dumnezeu pentru noi pentru toți în ceea ce privește trăirea și cultivarea spiritului misionar: „...uitaţi-vă cu băgare de seamă ..., şi urmaţi-le credinţa!” (Evrei 13:7)

Alții s-au uitat și se uită încă, cu băgare de seamă și au fost și sunt gata să învețe ceva de la cei ce ne-au fost așezați să fie o priveliște bună, sănătoasă și inspirativă pentru noi toți.

Alții au primit acest îndemn să se implice să dăruiască și să ajute lucrarea misionară din locul de unde au plecat. Dacă alții au fost marcați de Duhul lui Dumnezeu pentru implicarea într-o lucrare cu foloase veșnice, cu siguranță că și pentru noi Duhul lui Dumnezeu are un mesaj la care El vrea să fim receptivi, ca să răspundem chemării Lui.

Mesajul permanent rămâne pentru noi toți : „...uitaţi-vă cu băgare de seamă ..., şi urmaţi-le credinţa!” (Evrei 13:7)

Costel Cristea

„Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei, şi le-a zis: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer şi pe pământ. Duceţi-vă şi faceţi ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Şi învăţaţi-i să păzească tot ce v-am poruncit. Şi iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârşitul veacului." (Matei 28:18-20)

A FACE, SAU A FI ... ACEASTA-I ÎNTREBAREA

Despre Domnul Isus, Fiul lui Dumnezeu întrupat, ni se spune în Evanghielii că a predicat cu mare putere. Chiar dușmanii Lui, fariseii, recunoșteau acest lucru. Mesajele Lui au atins multe vieți însă cuvintele rostite către ucenici au rămas ca mesaje de referință pentru credincioși, porunci ce modelează trăirea creștinului până azi. Una din aceste porunci e cea transmisă cu puțin timp înainte ca Domnul Hristos să se despartă de ei înălțându-Se la Cer. „Toată puterea Mi-a fost dată în cer şi pe pămînt. Duceţi-vă şi faceţi ucenici din toate neamurile, botezîndu-i în Numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Şi învăţaţi-i să păzească tot ce v-am poruncit. Şi iată că Eu sînt cu voi în toate zilele, pînă la sfîrşitul veacului." Matei 28:18-20"

Din multele porunci rostite de Domnul Isus aceasta e una ce a mobilizat mulți creștini în lucrarea lor pentru Domnul și multe resurse au fost activate pentru a împlini "Marea Trimitere" așa cum o știm noi. Probabil din dorința de a fi plăcuți Domnului sau din pasiunea pentru sufletele pierdute mulți credincioși fac din această chemare a Domnului scop de viață. Nu e rău să mergi, să faci pentru Domnul o lucrare, însă ceea ce trebuie, bine înțeles, e ce-a intenționat de fapt Domnul Hristos prin aceste cuvinte să transmită; la ce ne cheamă prin această poruncă.

Prima remarcă ce vreau să o fac e legată de forma și timpul verbelor "mergeți și faceți". Așa cum apar ele, verbele pomenite mai devreme, în traducerea Dumitru Cornilescu (o traducere foarte bună de altfel) apar la modul imperativ și la timpul prezent. Din această exprimare putem deduce că avem de a face cu o poruncă ce descrie o menire și trasează o direcției fiecărui ucenic al Domnului, fiecărui credincios. Dacă scopul e clar, și anume — facerea de uncenici —, ce rămâne de discutat e cum împlinim mai bine această încredințare lăsată de Domnul Hristos nouă urmașilor Lui. Cum spuneam, din forma verbelor folosite aici putem înțelege ce trebuie să facem. Dacă citim textul cu un ton poruncitor, imperativ atunci trebuie ca fiecare dintre noi să fim angajați în activitatea misionară în cel mai dedicat mod cu putință. Din fericire textul original ne ajută să înțelegem că misiunea nu se rezumă doar la "a merge" și "a face" ci mai degrabă la a face mergând, TRĂIND. Altfel spus ce a intenționat Mântuitorul a comunica aici e un adevăr universal valabil pentru copiii Domnului - mergând/umblând/trăind - faceți ucenici. Imperativ nu e *a merge undeva* să faci ucenici, ci *a face ucenici* acolo unde ești, acolo unde trăiești. Ce trebuie să înțelegem toți e că facerea de ucenici nu e doar chemarea unora (a

misionarilor) ci e responsabilitatea noastră a fiecăruia, datoria tuturor acelora ce sunt copii de Dumnezeu. Știu că uneori e mai la îndemână să susții pe cineva ce-i dedicat unei astfel de lucrări și tu să fi pasiv, însă dragul meu cititor aș vrea să-ți spun că facerea de ucenici nu e un dar dat doar unora și altora nu; și apoi facerea de ucenici nici măcar nu e un dar, e o datorie. Nu mă pot scuza nici eu și nici tu spunându-I Tatălui din Ceruri că *"N-am avut darul, Doamne"*. Așa dar ce spune Hristos aici (Matei 28)?

Dragii mei, mergând prin lume, trăind între oameni acolo unde ești, fii preocupat de facerea de ucenici. Nu fi preocupat de a merge, ci de a face. Acest lucru ne obligă la a trăi exemplar acolo unde suntem, ne obligă la o mărturie impecabilă pentru ca în acest fel să putem fi urmați. Ucenicul nu e studentul căruia-i spui ceva și apoi pleci lăsându-l în urmă, ci mai degrabă cel ce cu plăcere e gata să te urmeze în viitor fiindcă te-a văzut cum ai trăit și-ai binecuvântat trecutul. Domnul Isus a fost urmat și i-a avut ucenici pe cei în mijlocul cărora a trăit. Mântuitorul n-a vânat oameni pe care să-i facă ucenici mai apoi ci cei ce L-au văzut trăind au vrut să Îl urmeze, să Îi fie ucenici. E simplu dar pretențios in același timp — trăieste-ți viața în așa fel ca cei din imediata ta apropiere să-și dorească să te urmeze dorindu-și să devină ca tine. Avem noi astfel de oameni ce-și doresc a fi ca noi? Sunt oameni ce-și doresc să ne urmeze? Mântuitorul le spune alor Săi acum la final de lucrare pe pământ — puterea exemplului e cea mai bună metodă de a face ucenici ! Fii un exemplu dumnezeiesc !

Dacă ai reușit să trăiești în așa fel încât să ai oameni ce să te urmeze - lucrarea ta nu s-a încheiat, doar ai trecut la un alt nivel. Lucrarea ce-a mai grea nu e să ajungi undeva - să devi un ucenic al Domnului ci să te menții acolo unde ai ajuns — să te păstrezi un integru ucenic al Domnului. Ce-a mai costisitoare parte a uceniciei, cea mai solicitantă, dificilă parte a uceniciei e - să înveți cum să te păstrezi integru, cum să păzești ce Domnul a poruncit. Când Domnul Isus le spunea ucenicilor Lui - învățați-i să păzească - se referea de fapt la această obligație a ucenicului de a se păstra integru.

Pentru a păzi poruncile Domnului, lucru care-ți asigură integritatea, ai nevoie mai întâi să cunoști aceste porunci. Păstrarea integrității spirituale a unui ucenic al Domnului își are punctul de plecare în cunoașterea standardului divin, în cunoașterea legilor și poruncilor lui Dumnezeu.

Cred că sunt două chestiuni ce stau la baza lipsei de integritate — una e legată de necunoașterea Cuvântului (sunt unii ce nici nu au citit cuvintele Mântuitorului măcar) iar cealaltă e lipsa de putere, de capacitatea de a împlinii Cuvântul lui Dumnezeu (sunt alții ce știu cum trebuie trăit dar nu pot, spun ei). Ca slujitor al Domnului, când vorbesc despre trăirea ucenicului în integritate, știu că mă adresez intelectului ce trebuie să declanșeze actul voinței. Ca să trăiesc în integritate, e necesar să învăț ce metodologie trebuie să aplic. Mântuitorul în ultimile Sale cuvinte transmitea ucenicilor săi gândul acesta — oamenii trebue să știe nu doar să păzească Cuvântul ci trebuie învățați cum să-l păzească. A învăța pe cineva să păzească poruncile înseamnă a-i arăta cum să trăiască, ce să ffie ca să nu cadă, să nu alunece, să nu se murdărească, să nu păcătuiască. Priviți la două sau trei exemple:

Cum aș putea să păzesc porunca a șaptea din Decalog — "să nu

— Urmare în pagina 19

Vești din câmpul Evangheliei

La 19 august, prin harul Domnului am avut o sărbătoare de botez cu două suflete, la care am invitat orchestra din Țigănești. A venit și un grup de 22 de frați americani veniți în vizită în țară, împreună cu păstorul Ghiță Drăgușanu din București, care au împodobit programul.

Ologeanu Lucian, Alexandria, jud. Teleorman

Mulțumim lui Dumnezeu și dumneavoastră pentru sprijinul financiar și spiritual Prin harul Domnului continuăm să-L slujim cu dragoste și credincioșie, chiar dacă terenul este înțelenit și rezultatele întârzie să apară. Rugați-vă pentru noi să ne dea Domnul curaj și îndrăzneală în propovăduire și în convingere a celor ce ascultă Evanghelia.

Dragnea Daniel, Filipeștii de Pădure, județul Prahova

Mulțumim Domnului pentru două suflete care L-au primit pe Isus în inima lor. O femeie și un bărbat și-au exprimat dorința de a veni la casa Domnului și ne-am bucurat că în duminicile trecute au fost cu noi la închinăciune. Ne rugăm ca problemele de sănătate pe care le au să fie mijloace prin care Domnul să lucreze la inima lor și să-i ajute să-L mărturisească pe Domnul în apa botezului. Ne bucurăm și pentru o soră care o vreme se îndepărtase de

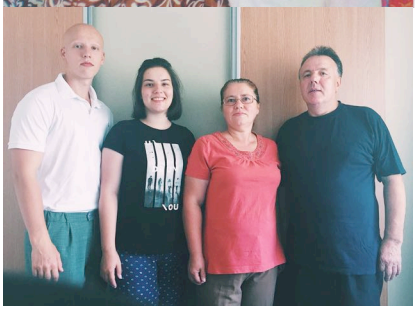

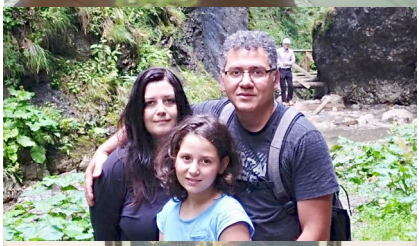

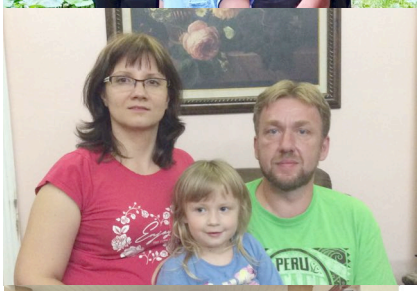

Domnul, dar a revenit în adunare. Am vizitat-o de mai multe ori, și de fiecare dată găsea motive pentru care nu venea la adunare. În cele din urmă ne-a promis că vine, și s-a ținut de cuvânt. Ne rugăm pentru soțul ei care are probleme cu alcoolul. Mulțumim Domnului și vă suntem recunoscători pentru ajutorul oferit în lucrare.

Mitroi Silviu, Țigănești, jud. Teleorman

În această vară am avut întruniri cu familiile tinere plecate din comuna Margău în București, reveniți în vizite la bunici și prieteni. Ne rugăm ca dintre aceștia să revină între noi și Domnul să ridice lucrători la secerișul Lui.

Căprar Emanoil, Huedin, jud. Cluj

Pe lângă botezul pe care l-am avut cu trei persoane în biserică în vara aceasta, am avut și un botez ținut acasă. Un bărbat de 68 de ani, având probleme de sănătate nu s-a putut deplasa la adunare, și am venit cu adunarea la el acasă pentru botez. A fost un moment special la care au participat rudele,

---

Lucrători din câmpul Evangheliei:

Pagina 10, de sus în jos:
Giorgiu Vasile;
Filip Cornel cu nepoții;
Daniel Cartacai;
familia Nedila Gavril.

Pagina 11, de sus în jos:
Ologeanu Lucian;
Cioară Gheorghe;
Ciutac Dan;
Miclăuș Florin;
Haidu Nicolae, adunarea din Buhani.

vecinii, prietenii, bucurându-se cu toți de bunătatea Domnului. În luna iulie, cu prilejul plecării la Domnul a unei surori, au participat la serviciul funebru peste 200 de persoane, pe care le-am provocat să se pocăiască și să se întoarcă la Domnul Isus. Ne rugăm ca Duhul lui Dumnezeu să lucreze în continuare și să ne dea putere să-L mărturisim pe Domnul Isus tuturora.

Ion Ologeanu, Țigănești, jud. Teleorman

În prioada aceasta ne-am ocupat împreună cu soția de întâlnirile de vineri seara cu adolescenții. În multe biserici de la sate au rămas doar cei foarte bătrâni, și unii lipsesc de la adunare. Încercăm să lucrăm la generația nouă care să învioreze spiritul de bucurie în adunările noastre.

Furdui Daniel, Alexandria, jud. Teleorman

Suntem în adunare 32 de membrii și 15 aparținători. Ne bucurăm de cinci prieteni care ne vizitează și sunt interesați în Cuvântul Domnului. Rugați-vă pentru noi. Vă mulțumim pentru ajutor. Veniți și ajutați-ne.

Todor Adrian, Hârșova, jud. Constanța

Mulțumim fraților și surorilor contribuabili pentru consecvența jertfei în scopul înlesnirii lucrării de răspândire a Cuvântului Evangheliei Domnului Isus... Primiți vă rog mulțumirile personale și a celorlalți frați. Ne este de mare folos ajutorul vostru acum când cercul de activitate s-a extins prin harul înmulțirii punctelor de activitate, unele noi iar altele spre reactivare (Conacu - Osmancea - Crucea - Viișoara - Gârliciu și Sinoe, unde avem acces promițător). Vă doresc sănătate și mult spor în lucrarea Domnului și în celelalte lucrări de profesie și familiale. „ Domnul să vă binecuvinteze!” Vă salut cu vs. 20 din Iacov 5.

Daniel Cartacai, responsabil în cercul Dobogea

Prin harul lui Dumnezeu în luna iulie am avut Evanghelizări cu echipele care ne-au vizitat. Peste 300 de oameni din Medgidia și împrejurimi au flat vestea bună a mântuirii. Lăudăm pe Domnul că El a adăugat încă trei familii de musulmani în poporul Său răscumpărat și în adunarea noastră, oameni care au lăsat religia păgână și au venit la Hristos. Mulțumesc mult organizației RFC pentru susținere și pentru ajutorul oferit. Dumnezeu să vă binecuvinteze și să vă răsplătească toată osteneala.

Sali Sabri, Medgidia, jud. Constanța

Din vizitele pe care le-am făcut la domiciliu amintesc o vizită făcută cu cineva din biserică la o femeie în vârstă de aproximativ 50 de ani, care a auzit Cuvântul lui Dumnezeu la adunarea din Coteana, și vrea să-L urmeze pe Domnul Isus, frecventează biserica și a cerut să fie botezată. La botez vrea să-și cheme rudele, cât poate de multe. Doresc să vă comunic de asemenea că acoperișul casei de rugăciune din Coteana trebuia

schimbat pentru că era mâncat de rugină și grinzile de susținere erau foarte vechi. Ne-am rugat Domnului și El ne-a ajutat să avem astăzi un acoperiș nou. Vă mulțumesc pentru rugăciuni și pentru ajutorul financiar acordat. Domnul să fie slăvit. Salutul meu către dumneavoastră este din Evrei 6:10.

Opriș Daniel, Drăgănești-Olt, și punctul de misiune Coteana, județul Olt

Prin harul lui Dumnezeu am avut parte de două evenimente sprirituale deosebite în ultima perioadă. în primul rând, o femeie de 42 de ani, pe nume Lidia, din Năvodari, crescută într-o familie creștină, dar care la vârsta tinereții s-a îndepărtat de Domnul, a fost deosebit de cercetată în urma unei boli grave. Diagnosticată cu o tumoare la ochi, operată în Spania, a înțeles că Domnul o cheamă să-și predea viața Lui prin pocăință, și ne-a chemat să ne rugăm pentru ea, și a cerut să fie botezată. Am avut harul să o conducem înaintea Domnului în legământul botezului la ea acasă, alături de părinții ei credincioși și de un alt frate păstor. Chiar dacă boala e avansată și nu poate vorbi mult, a înțeles ce așteaptă Domnul de la ea și e hotărâtă să rămână cu Domnul tot restul vieții. Fie ca Domnul să țină în mâna Lui acest suflet scump și să lucreze în continuare în viața ei spre slava Lui!

...Tot în luna aceasta în cadrul unei evanghelizări la biserica Harul din Corbu, am avut bucuria de a conduce în apa botezului o altă familie deosebită. Soția, pe nume Nicoleta, s-a predat în urmă cu trei ani la o evanghelizare în satul Istria, iar soțul ei a luat și el hotărârea de a-L urma pe Domnul din toată inima la sfârșitul anului trecut. Familia aceasta se numește Costantin și Nicoleta Istudor, și ne rugăm ca Domnul să îi țină în mâna Lui toată viața.

Daniel Topciu, lucrător la Corbu, Săcele. și Istria, județul Constanța.

Mulțumim Domnului pentru Societatea de Misiune „România Pentru Hristos”, fratelui Pitt Popovici și întregii conduceri. Vă mărturisim că ceea ce faceti pentru noi este o reală binecuvântare dar și o încurajare. Am primit la zi suportul financiar, dorim ca Domnul să vă răsplătească.

Împreună cu familia mea și a fiului meu, Beniamin si Bianca, slujim pe Domnul cu bucurie în localitatea Scorțeni, Biserica Baptistă „Vestea Bună”.

... Cu toate că trăim vremurile de pe urmă și oamenii sunt tot mai indiferenți față de Cuvântul Domnului, ne rugăm ca toți cei ce au auzit vestea bună să fie cercetați și să primească pe Domnul. Ne rugăm Domnului să deschidă noi uși pentru Evanghelie, și să pună în inimile oamenilor interes pentru Cuvântul Domnului. Rugați-vă pentru noi să ne dea Domnul sănătate și putere de slujire, să nu descurajăm văzând prea puține roade. Domnul să ne dea viziune și proiecte pentru viitor ca să fim tot mai eficienți în lucrarea Domnului.

Dragnea Daniel, Scorțeni, jud. Prahova

Domnul este cu noi!

Vă deapăn câteva din momentele și sentimentele noastre în lucrarea Domnului din Ilisești, Solca, Stroești, Humoreni, Voroneț, Păltinoasa, căminul Victor, județul Suceava:

Având câteva zile de concediu, am distribuit Biblii și pliante creștine la 99 de personae. Dar am constatat cu tristețe că mulți oameni, deși sunt în vârstă nu se gândesc la cel mai sigur lucru, ,,moartea" și ca va fi în veșnicie. Am întâlnit multă nepăsare și dezinteres pentru sufletele lor. După vreo trei zile mă cunoșteau toți ca „popa pocăiților" și mă ocoleau, evitau să mai discutăm. Trist, dar adevărat.

Mai trist este că mulți dintre cei cu care m-am întâlnit locuiesc in zone unde sunt biserici evanghelice, dar nu cunosc vestea Evangheliei.

Slăvit să fie Domnul că am mai contactat și alte familii, care sunt interesate în Cuvântul Domnului, și cărora le trimit mesaje pe telefon cu versete din Biblie și încurajări din Cuvant, și primesc răspuns de la ei cu mulțumiri. La Humureni avem o familia de care ne-am ocupat mai de-aproape și acum frecventează regulat biserica. Slavă Domnului!

Avem clipe de rugăciune specială o dată pe săptămână în fiecare zi de luni cu toată familia mare: copii, nepoți, strănepoți. Vin și alții din vecini care cântă cu noi iar cei mici spun versete din Biblie pe de rost.

Avem toate motivele să ne rugăm și pentru dumneavoastră ca parteneri în această lucrare de vestire a Evangheliei.

Ne rugăm și postim cu toată biserica din Ilisești pentru lucrarea.din cele 8 localități unde am slujit în luna Iulie in special pentru Băltățești, unde nu este nici un creștin evanghelic. Localitatea este așezată între Târgu Neamt și Piatra Neamt, unde avem biserici baptiste. Dar este o zona foarte idolatră, cu mânăstiri și închinări la sfinți, dar cu oameni care nu cred cuvitele Scripturii, ci au diferite cărți de rugăciuni si cu multe superstiții. Ne rugăm ca Dumnezeu să-i întoarcă la Cuvântul adevărat al Scripturilor.

Ghiță Greciuc, care vă salută cu Isaia 40:31, „Dar ceice se încred în Domnul îşi înoiesc puterea, ei sboară ca vulturii; aleargă şi nu obosesc, umblă, şi nu ostenesc."

Misiune la Covasna

Luna aceasta a fost cea mai bogată din anul 2018 , 8 suflete dintre turiști s-au întors la Dumnezeu . Am avut mulți musafiri la biserică, frati păstori care ne-au vestit Cuvântul. Pentru toate, slavă lui Dumnezeu.

Lucru la biserică

Dupa mai bine de două luni de muncă , am finalizat de izolat cu polistiren pereții exteriori ai clădirii bisericii dinspre curtea vecinului. A fost un volum de muncă foarte mare , dar Dumnezeu ne-a ajutat să terminăm, slavă Lui.

Predicatori

Și luna aceasta Dumnezeu ne-a trimis mesageri care ne-au slujit: din Buzău, Beiuș, Italia. Amintesc de un bun prieten al bisericii noastre, un om al lui Dumnezeu, păstorul Samoil Saviuc, păstor în Asti, Italia, care ne-a slujit timp de două săptămâni.

8 suflete castigate pentru cer

Din Bistrița, Comănești , Ploiești, Blaj, Iași, au venit la biserică invitați de colegii de cameră, ne-am rugat pentru ei, i-am ajutat cu transportul la biserică, le-am oferit câte o Biblie și i-am încurajat să-și deschidă inima pentru Domnul. Mare a fost bucuria noastră să vedem aceste persoane împăcându-se cu Domnul. Slavă lui Dumnezeu. Cu doi dintre ei m-am rugat în camera lor de hotel. Gheorghiță din Vrancea, 84 de ani, l-am întrebat: ,Dacă ați muri azi unde ați merge?" Răspunsul lui: „Domnule, la 84 de ani eu nu știu unde mă duc deși merg la biserică și mânăstiri de când mă știu ."

Valea Mare

Sora Viorica, femeie bolnavă de cancer, a început să vină la biserică. Mare a fost bucuria noastră! Se vede că este o persoană născută din nou. Dumnezeu a vindecat sufletul ei. Credem și ne rugăm ca Dumnezeu să-i vindece și trupul.

La penitenciar

Asistentul social ne-a rugat să ajutăm un deținut care are nevoie de ajutor .L-am vizitat pe Padure Vasile, un deținut a cărui soție a murit anul trecut, iar cei 7 copii ai lor au fost instituționalizați imediat ce el a ajuns în pușcărie. Am făcut o coletă la biserică, i-am cumpărat haine, încălțăminte, alimente , i-am pus bani pe cont să poată să-și sune familia și l-am vizitat personal. O viață făcută țăndări... Îl vom vizita o dată pe lună, singura modalitate de a ajunge la el.

Mulțumesc lui Dumnezeu pentru voi toți

Fiți binecuvântați de Domnul!

Viorel Sintoiu, Covasna

Îndrăzniți !

Doamne, ce inconvenienţă şi ce binecuvântare este în acelaşi timp naveta asta care o fac de atâţia ani. Cred că Domnul ştia că n-am să-mi fac timp suficient să ascult de Cuvântul Lui şi mi-a dat întotdeauna o navetă lungă, ca să nu am de ales ci să trebuiască să stau cuminte şi să ascult… La început imi pierdeam uşor răbdarea şi mintea mi-o lua razna. Şi m-am rugat ca să pot să ascult cu plăcere…şi rugăciunea mi-a fost ascultată. Sunt ani buni de când sistemul ăsta lucrează bine… Aş putea chiar spune că mi-am făcut o parte din puţina mea educaţie religioasă cu mâinile pe volan…

Dar să vă spun ce m-a pus pe gânduri în ultimele zile. Ştiţi episodul ăla unde evreii, după ce au părăsit Egiptul, conduşi de Moise până la o vreme, ajung în cele din urmă la graniţa cu Canaanul… locul unde curge lapte şi miere, ţara promisiunilor făcute de Dumnezeul Lui Avraam.

Nu este prima dată când am ascultat sau citit istoria asta… şi totuşi ceva mi-a sunat ca şi când aş fi auzit-o pentru prima dată. Imaginaţi-vă cele douăsprezece triburi cu tot calabalâcul lor, după o călătorie lungă şi anevoioasă, trecând prin Marea Roşie, urmăriţi de egipteni, conduşi de rugul de foc, de norul din timpul nopţii, hrăniţi cu mană… ajung în sfârşit la destinaţie. Trimit douăsprezece iscoade să vadă că ţara este bună şi primesc raportul lor că totul este EXACT aşa cum le-a promis Domnul.

La un asemenea anunţ, având în vedere o istorie de izbânzi nemeritate, fiind purtaţi de Dumnezeu cu mână tare, deşi erau doar o adunătură de oameni slabi cu copii şi bătrâni după ei…ai zice că au căpătat curaj şi elan ştiind că Dumnezeu îi călăuzeşte. Dar…nici pomeneală de aşa ceva. Dintre cele 12 iscoade care au văzut şi au gustat Canaanul plimbându-se în lung şi în lat, analizând şi luând informaţii să aducă poporului, numai doi prezintă situaţia corect, Iosua şi Caleb. Ceilalţi bagă spaimă în popor, spunându-le că vor fi distruşi de aceste popoare, de uriaşii care locuiesc în Canaan.

M-am gândit la filistenii care l-au trimis pe Goliat să-i reprezinte în faţa evreilor şi cât erau filistenii de mândri de uriaşul lor. Mai mare ruşinea pentru evrei că Îl aveau pe Dumnezeu să-i reprezinte şi nu i-au dat nici măcar atâta onoare cât i-au dat filistenii lui Goliat.

Numai că putem fi foarte critici la adresa evreilor şi să nu luăm nimic din istoria lor ca să aplicăm vieţilor noastre.

De câte ori am fost opriţi cu faţa către Canaan, gata să intrăm, gata să gustăm din binecuvântările lui Dumnezeu, numai ca să şovăim, să ne speriem, să dăm înapoi, să cârtim şi s-o luăm înapoi către Egipt (lumea robiei şi a castraveţilor…) Nu vorbesc de voi, ci vorbesc de mine. Am atins în 1992, 12.000 de Volţi, de trei ori. Am fost arsă, dar am supraviețuit. Asta este numai una din minunile vieţii mele, dar nu o dată, şi nici de două ori, nu mi s-a întâmplat că am dat înapoi de teamă, ci treaba asta ruşinoasă mi se întâmplă mereu. Stau de multe ori şi simt mirosul Canaanului, şi văd şi adulmec frumuseţile pregătite de El, dar rămân împietrită de frică. De frica cui? Păi asta-i culmea culmilor…

Că dacă am numi obiectele temerilor noastre, ne-ar apuca mai mare ruşinea ce este pe lista aia. Numai încercaţi şi vedeţi ce aveţi pe lista voastră de temeri, că mie mi-e ruşine să v-o arăt pe-a mea…

Rembrandt a pictat la 27 de ani un tablou minunat care se baza pe textul din Marcu 4, *"Christos în furtuna de pe Marea Galileei"*. Lucru interesant este că în mica barcuţă se afla Domnul Isus şi...13 ucenici. Cercetătorii de artă au descoperit că

al 13-lea ucenic din pictura aceasta era însuși... Rembrandt.

Ideea este atât de minunată! Toți știm întâmplarea... Dar ce dă frumusețe acestei picturi este faptul că ne obligă să gândim. De preferință aș vrea să nu trec prin furtuni în viață... dar dacă vin... cel mai bun loc este lângă Christos. Nici nu-mi pot imagina că aș fi putut supraviețui până acum sau aș putea să supraviețuiesc de acum încolo fără El.

Este Domnul Isus în bărcuța ta?

Rodica Boțan

III. Marea Însărcinare...

După Exemplul Domnului Isus

(continuare din numărul trecut)

„Cum M-a trimis pe mine Tatăl, așa vă trimit și eu pe voi" (Ioan 20:21)

Dacă citim Noul Testament cu atenție putem observa că de foarte puține ori Îl găsim pe Domnul Isus în Templu sau Sinagogă, dar Îl găsim umblând din loc în loc să întâlnească oamenii în diferite situații. Indignat de ceea ce a văzut în Templu la un moment dat, Domnul le-a răsturnat mesele și a spus: "Ați făcut din casa Tatălui meu o peșteră de tâlhari" (Matei 21:12-14). Se cere să știm mai mult despre activitatea Domnului Isus și să lucrăm și noi cum a lucrat El. Poate este cazul să stăm mai mult la masă cu vameșii ș păcătoșii decât să stăm în biserică. Poate este mai bine să te oprești din drum și să stai de vorbă cu o persoană singuratică decât să facem praznice pompoase cu prietenii sau adunări organizate cu mulțimi care nu au nevoie de nimic. Poate că este mai bine uneori să căutăm pe cei marginalizați de societate, pe cei în temniță sau în spitale decât să performăm un servici religios de rutină, liturgic, în biserică.

Mai trebuie să întrebăm pe Domnul din când în când dacă liturghiile și corurile noastre sunt ceea ce așteaptă El de la noi într-o vreme de așa mare tulburare socială și politică pentru că datoria noastră este să facem ce a făcut El, să facem voia Lui. Odată Domnul a zis ucenicilor săi când ei Îl îndemnau să mănânce, „… mâncarea mea este să fac voia Celui ce M-a trimis..." (Ioan 4:34). Cu altă ocazie a zis: "...dacă voi veți tăcea pietrele vor vorbi" (Luca 19:38-40) Este aceasta și prioritatea noastră să facem voia Celui ce ne-a trimes? Chiar dacă ne deranjează trebuie să recunoaștem că ne este mai ușor să performăm un serviciu de rutină în biserică decât să mergem să căutăm pe cei pierduți cum a făcut El. Suntem mult mai docili și devotați tradițiilor noastre moștenite de la cei din trecut, decât Domnului Isus care ne-a trimis în această lume așa cum L-a trimis Tatăl pe El.

Evanghelistul Luca ne dă în capitolul 10 un tablou din lucrarea Domnului. *„După aceea Domnul a mai rânduit alți șaptezeci de ucenici și i-a trimis doi câte doi înaintea Lui, în toate cetățile și în toate locurile, pe unde avea să treacă El. Și le-a zis: Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători l secerișul Său. Duceți-vă; iată vă trimit ca pe niște miei în mijlocul lupilor. Să nu luați cu voi nici pungă, nici traistă, nici încălțăminte..."* (Luca 10:1-4). Tabloul ne

vorbește despre un seceriș mare în afara zidurilor bisericilor noastre și despre un număr mic al acelora care au înțeles să iasă afară să lucreze pe acel ogor. Vedem în acest tablou și vulnerabilitatea și dependența de Domnul a acelora ce acceptă misiunea lor, fără să se îngrijoreze de nimic căci Domnul însuș va fi cu ei (Matei 28:20). Când Domnul ne trimite El asigură și proviziile necesare. Dacă ne uităm mai bine la tabloul descris de Luca, ar trebui să ne rușinăm de ceea ce facem noi pretinzând cu un fel de aroganță că suntem ucenicii Lui Christos și încă mai buni ca alții, fără să ne întrebăm dacă ceea ce avem noi este ceea ce așteaptă El de la noi. Mă consider parte din biserica Domnului Isus și-mi însușesc pe deplin observația pe care Duhul Sfânt ne-o face cu privire la marea noastră însărcinare, în mare măsură neglijată de noi, în schimbul unei activități religioase, bisericești intense. Aceasta este o mare înșelăciune sau o auto înșelare. Gerge A. Maloney este un expert în Eastern Christian Spirituality. In cartea sa Aur, Tămâie și Mir; o Introducere în Eastern Christian Spiritualty, la pagine 11, el provoacă imaginația noatră cu următoarele cuvinte:

„Ce presupuneți că se va întâmpla cu Biserica lui Isus Christos dacă un grup de bărbați și femei bine educați și instruiți în filosofie, literatură, arte, științe, ar ieși afară în deșertul întunecat al acestei lumi și ar petrece acolo zile și ani din viața lor, prosternuți înaintea Rugului Aprins, care niciodată nu se consumă al dragostei lui Dumnezeu, în adorare cu toată inima lor? Imaginați-vă ce fel de Creștinism va lua ființă în lumea noastră modernă dacă după ani de pregătire și experiență cu Dumnezeu, acești creștini, intoxicați cu dragostea lui Dumnezeu, se vor întoarce spre societate și vor fi învățători luminați?”

Maloney, este un creștin ortodox intelectual, care ne provoacă să ascultăm de însărcinarea dată nouă de Domnul Isus și să ieșim în societate ca să fim o lumină și să influiențăm societatea în zona noastră de activitate. Expresia Domnului Isus Însuși în Apocalipsa este ”Cine are urechi de auzit să audă.”

După mulți ani, ani în care Domnul a investit în noi și ne-a pregătit în școala Lui, vine timpul când El așteaptă de la ucenicii Lui din secolul și timpurile acestea, să intre în câmpul de activitate și să producă acel produs final pe care Domnul îl așteaptă. Biserica este singura instituție a zilelor noastre care există fără nici un plan de producție ci doar un fel de întreținere zilnică pentru supraviețuire. Biserica va supraviețui căci așa a zis Întemeietorul ei, dar nu în sistemul supra-organizat ci în bătrânul și bătrâna uitați de toți în izolarea lor, în aceia merginalizați de societate și ”biserică”, în acei uitați și desconsiderați de toți, în acei ne-apreciați de nimeni, în acei smeriți care stau la locul lor în rugăciune și meditație, în acei neștiuți de nimeni, spre rușinea și în final regretul acelora care s-au crezut a fi creștini.

„Cum M-a trimis pe Mine Tatăl așa vă trimit și Eu pe voi”. Ce privilegiu, ce oportunitate și ce responsabilitate. Întrebarea este cum răspundem noi la această oportunitate, la această provocare? Avem urechi să auzim chemarea? Avem curajul să intreprindem acțiunea? Suntem noi gata să ne aventurăm cu Domnul care ne cheamă la aceiași chemare ca a Lui? Cum zice și Maloney, deșertul din jurul nostru este în mare întuneric și chemarea noastră este să luminăm locul unde suntem.

Lumea din jurul nostru este pierdută în păcat și noi suntem chemați să aducem vestea bună a salvării în Domnul Isus. Domnul Isus ne promite că El va fi cu noi în această lucrare mare.

Zach Ploscaru, Fremont, California,

Urmare din pagina 9

preacurvești"; deci cum mă păstrez curat? Fă legământ cu ochii tăi (Iov 31:1), apoi ferește-te de ce se pare rău (1 Tes. 5:22) și dacă trebuie... - fugi (2 Tim.2:22).

Cum aș putea să păzesc porunca a opta din Decalog — "să nu furi"? Cere-i Domnului să-ți dea o inimă ce prețuiește munca, și caută un loc de muncă și lucrează cu mâini harnice. Apoi cere-i Domnului să te izbăvească de lăcomie.

Cum aș putea să păzesc porunca a noua din Decalog - "să nu mărturisești strâmb"? Prețuiește pe semenul tău, alege să-l respecți și asta te va conduce la a spune adevărul.

În tot acest proces de ucenicizare avem un mare sprijin — "Iată că eu sunt cu voi" spunea Domnul Isus. Prezența Lui prin Duhul Sfânt în noi e nădejdea că vom putea influența pe alții în a ne urma (apostolul Pavel - călcați pe urmele mele... 1 Cor. 11:1) și astfel vom avea ucenici, apoi puterea Duhului Sfânt ce ne va învăța, e nădejdea că ne vom păstra integri, și în acest fel vom cinsti pe Domnul și vom binecuvânta pe oameni.

La ce ne cheamă Domnul aici prin aceste cuvinte - la *a face* sau la *a fi ? E*u cred și scriu cu toată convingerea - Domnul Hristos ne cheamă la *A FI*. Despre Domnul Isus înainte de a știi ce a făcut, am știut Cine era (Ioan 1:1-10). El a venit să fie, pentru ca abia apoi să facă.

În finalul acestor rânduri vă chem la o preocupare intensă pentru A FI înainte de a face. Doamne ajută, Doamne dă izbândă.

Ovidiu Rauca

Felicităm pe fratele Ovidiu Rauca, păstorul bisericii din San Francisco, pentru alegerea sa ca președinte al Asociației Baptiste Române din Statele Unite și Canada. Fiind și colaborator al Societății Misionare „România pentru Hristos", cu atât mai mult ne bucurăm de harul Domnului și pentru funcția în care a fost ales și ne rugăm ca îndurarea lui Dumnezeu să-l folosească din plin în lucrarea împărăției de sus.

„Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau, ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?"
— Matei 16:26

La Covasna

Misiune la Humoreni, județul Suceava